

varende Lov, for saa vidt der ingen Tidsbestemmelse er sat for dens Ophævelse; men det er ganske vist, at Vedtagelsen af en saadan Lovbestemmelse ikke vilde blive varig, dersom man fik en endelig Lov om smitsomme Sygdomme vedtaget og deri optaget en saadan Bestemmelse. Men de Bestemmelser, vi her træffe, vilde kunne indvirke paa Vedtagelsen og Affattelsen af det andet Forslag, som ligger for her i Rigsdagen for Tiden angaaende denne Materie, og jeg har troet, at Vedtagelsen af de forskjellige Bestemmelser i dette Lovforslag vilde kunne øve en gavnlig Indflydelse paa Behandlingen af denne Sag paa dens videre Gang i Rigsdagen. Dette er de Bemærkninger, jeg skal fremsætte angaaende Ministerens Indvendinger mod Vædringsforslagene. Men Ministeren forbigit ganske Spørgsmaalet om, hvorfor han havde undladt i sin § 1 at medtage Bestemmelsen i § 8 i Loven af 1857 angaaende Eierens Ret til ved Sagfører — i det Forhold: en Dyrlæge — at være med til at bestemme, hvorvidt det nedslagne Dyr lider af Svinedifteritis i et bestemt Tilfælde eller ikke, for at der derefter kan foretages Overstjøn. Efter Ministerens Forslag forekommer det mig, at Eierens Ret i den Henseende mere værgeløs, end han burde faa. Dette vilde jeg gjerne høre den høitærede Minister udtale sig om, thi det er intet uvigtigt Spørgsmaal for mig, om de paagældende Eiere ere henvisste maasse blot til denne ene Dyrlæge, som Politimesteren har med, og skulle rette sig efter hans Beslutning, eller om de kunne kontrollere dette Skjøn ved deres egen Dyrlæge og eventuelt lade det veterinære Sundhedsraad træffe Afgjørelsen. Dette Spørgsmaal har den ærede Minister forbigaaet i sine Udtalelser. At han sætter mere Pris paa det Lovforslag, der her foreligger, kan jeg godt skjønne, og jeg kan ogsaa skjønne, at han faar det vedtaget. Det var for mig saa indlysende efter Sagens Gang, at jeg kun har stillet disse Forslag for at faae Leilighed til yderligere at udtale forskjellige Tanker, og jeg skal efter den almindelige Opfattelse, der synes at gaa imod navnlig den Hovedbestemmelse om Forbud mod Bøsepladser, som er en af de Vædringer, jeg sætter allermeest Pris paa, ikke uleiligt Thinget med at foretage Afstemning derover; men tage Forslagene tilbage, forbeholdende mig, efter at have hørt Ministeren, mulig at faae stillet Vædringsforslag til 3die Behandling til § 1 angaaende Eierens Ret efter § 8 i Loven af 1857. Jeg tager saaledes de af mig stillede Vædringsforslag tilbage.

Formanden (S og s bro): Vædringsforslagene under Nr. 6 til 13 ere saaledes tagne tilbage af Forslagsstilleren. Maa jeg spørge om Nogen optager dem (Opfold)? Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

1) Vædringsforslag Nr. 5 til § 6 af Berntsen, Bertelsen (Beile Amts 5te Valgkreds) Blem, W. Holm og Hørup (se foran)

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

§ 6 med den vedtagne Vædring saalydende:

„Denne Lov træder strax i Kraft og gjælder indtil den 1ste Januar 1889. Loven gjælder ikke for Færøerne.“

vedtoges uden Afstemning.

2) Vædringsforslag Nr. 1 til § 1 af de Samme (se foran)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

§ 1 med den vedtagne Vædring saalydende:

Opstaar der Formodning om, at der i en Svinebesætning er udbrudt Svinedifteritis, har Politimesteren at foranstalte nogle Stykker slagtede og obducerede. Indenrigsministeren kan beordre, at ethvert Dyr, om hvilket det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at det er angrebet af den nævnte Sygdom, skal nedslaaes, ligesom han ogsaa kan paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Burderingen af de til Nedslagning bestemte Dyr og Afgjørelsen af, hvilken Erstatning der i hvert Tilfælde vil være at yde, foretages i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 29de Decbr. 1857 § 8 angaaende Kreaturer, der nedslaaes for ondartet Lungesyge. Erstatningen udredes af Statskassen.

vedtoges uden Afstemning.

3) Vædringsforslag Nr. 15 til § 2 af Plesner (se foran)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.